

Mevsim Kış

– GülşenKAZGIN · 06 Aralık 2010

Mevsim kış. Öyle uzun değil günler artık. Karanlığın erken indiği,
İçimizin üşüdüğü anlar. Mevsim kış. Sen ve ben,
Ayrılığın soğuk nefesiyle, Aynı yatakta,ayrı battaniyelerin altında... Havadan
değil, Eksilen sevgiden üşüyor ellerimiz. Ne sen kapatıyorsun içimin açık
pencerelerini, Ne de ben.... Mevsim kış. Saklandığı yerde uyuya kalan
bi çocuk masumiyetini, Çoktan kaybetmişiz. Ne sen kapıyı çalıyorsun artık,
Ne de ben seni pencerede bekliyorum. Ayrılığın mevsimi, Üşütüyor
bizi. Çok zor,çok zor bahara çıkmamız. Ne sen hayal ediyorsun eski günleri,
Ne de ben....